

შეტყობინება მესამე

გვიყვარდეს უფალი პირველი სიყვარულით,
დავტკბეთ უფლით, როგორც სიცოცხლის ხით
და ვიყოთ ოქროს სასანთლე როგორც იესოს მოწმობა
ახალი იერუსალიმის როგორც
ღმერთის მარადიული სახლმშენებლობის მიზნის ასაშენებლად

ადგილები წერილიდან: გამოცხ. 2:1-7; ეფეს. 6:24; 2 ტიმ. 1:15; 2 კორ. 11:2-3;
იოანე 14:21, 23; 21:15-17

- I. გამოცხ. 2:7-ში სიცოცხლის ხე აღნიშნავს ჯვარცმულ (რაზეც მიუთითებს ხე როგორც ძელი – 1 პეტ. 2:24) და აღმდგარ (რაზეც მიუთითებს ღმერთის სიცოცხლე – იოანე 11:25) ქრისტეს, რომელიც დღეს არის ეკლესიაში, და რომლის დანსრულებაც იქნება ახალი იერუსალიმი, სადაც ჯვარცმული და აღმდგარი ქრისტე იქნება სიცოცხლის ხე ღმერთის ყველა გამოსყიდული ადამიანის კვებისა და ტკობისათვის მარადიულად (გამოცხ. 22:2, 14; შდრ. გამ. 15:25-26).
- II. ეკლესიებმა აზიაში, მათ შორის ეკლესიამ ეფესოში, ზურგი შეაქციეს მოციქული პავლეს ნიშნობის მსახურებას (2 ტიმ. 1:15; 2 კორ. 11:2-3); ამგვარად, ჩვენ ვხედავთ, რომ დაახლოებით ოცდაექვსი წლის შემდეგ, როდესაც მოციქულმა იოანემ დაწერა წერილი ეკლესიისამდის ეფესოში, მათ მიატოვეს თავიანთი პირველი სიყვარული და დაკარგეს ქრისტეთი როგორც სიცოცხლის ხით ნამდვილი ტკობა (გამოცხ. 2:4-5, 7):
  - ა. ახალი აღთქმის ნამდვილი მსახურება ყოველთვის გვიბიძგებს ჩვენ, გვიყვარდეს უფალი იესო პირველი სიყვარულით, გვამტკიცებს ჩვენ ქრისტეს როგორც სიცოცხლის ხის ჭამის უბრალოებაში და ასეთი ქრისტეთი ტკობაში ჩვენი სასიცოცხლო შეწევნისათვის – 2 კორ. 11:2-3; 3:3-6.
  - ბ. გვიყვარდეს უფალი პირველი სიყვარულით – ნიშნავს მივცეთ მას პირველობა, პირველი ადგილი, ყველაფერში, ვიყოთ შევიწროვებულნი მისი სიყვარულით, რათა ჩავთვალოთ ის ყველაფრად და მივიღოთ ის როგორც ყველაფერი ჩვენს სიცოცხლეში – გამოცხ. 2:4-5; კოლ. 1:18; 2 კორ. 5:14-15; მარკ. 12:30; ფსალ. 73:25-26.
  - გ. პავლეს დასკვნითი სიტყვა ეფესელთა მიმართ წერილში არის მადლის კურთხევა ყველასათვის, „ვისაც უყვარს ჩვენი უფალი იესო ქრისტე უხრწნელობაში“ (6:24); ეფესელთა მიმართ წერილში არაერთხელ არის გამოყენებული სიტყვა „სიყვარულში“, რომელშიც ძალიან დიდი გრძნობაა (1:4; 3:17; 4:2, 15-16; 5:2).
  - დ. ეფესელთა მიმართ წერილის მიზანი არის ის, რომ მიგვიყვანოს ჩვენ სიყვარულში, ღმერთის შინაგან არსში, რათა ჩვენ დავტკბეთ ღმერთით როგორც სიყვარულით, დავტკბეთ მისი თანდასწრებით ღვთაებრივი სიყვარულის სიტკობში და ამის წყალობით გვიყვარდეს ერთმანეთი ისევე, როგორც ქრისტე – 1:15; 2:4; 3:19; 5:2, 25; 6:23; შდრ. 1 იოანე 4:16-19.

- ე. ეკლესიამ ეფესოში განიცადა მარცხი იმაში, რაც შეეხება სიყვარულს უფლისადმი; ასეთი მარცხი გახდა ძირითადი მიზეზი ეკლესიის მარცხისა საუკუნეების განმავლობაში – მათე 24:12; მარკ 12:30-31; შდრ. დან. 7:25.
- ვ. უფლის წერილში, ეფესოს ეკლესიისადმი გამოცხ. 2:1-7-ში, არის ოთხი მნიშვნელოვანი საკითხი; ეს ოთხი მნიშვნელოვანი საკითხი წარმოდგემილია ოთხი სიტყვით: „სიყვარული“, „სიცოცხლე“, „სინათლე“ და „სასანთლე“:
1. ჩვენ უნდა მივცეთ უფალ იესოს პირველობა ყველა საკითხში და ყველაფერში, რათა აღვადგინოთ პირველი სიყვარული; მაშინ ჩვენ დავტკბებით მისით როგორც სიცოცხლის ხით და ეს სიცოცხლე გახდება სიცოცხლის სინათლე – იოანე 8:12; ეფეს. 5:8-9, 13.
  2. მაშინ ჩვენ გავბრწყინდებით როგორც ოქროს სასანთლე, როგორც იესოს მოწმობა; წინააღმდეგ შემთხვევაში ჩვენ მოგვმორდება სასანთლე – გამოცხ. 1:9-12, 20:
    - ა) ოქროს სასანთლე არის სამერთიანი ღმერთის სიმბოლო: მამა როგორც სუბსტანცია განკაცებულია ძეში, ძე როგორც განკაცება გამოხატულია სულის მეშვეობით, სული ხდება მთლიანად ნამდვილი ჩვენთვის და გამოხატულია როგორც ეკლესიები, ხოლო ეკლესიები – არის მოწმობა იესოსი – გამ. 25:31-40; ზაქ. 4:2-10; გამოცხ. 1:10-12.
    - ბ) ღვთაებრივი აზრის თანახმად, ოქროს სასანთლე არის სინამდვილეში ცოცხალი ხე და ის იზრდება ნუშის გვირგვინებითა და ყვავილებით; ამგვარად, სასანთლე გამოხატავს სამერთიან ღმერთს, განკაცებულს ქრისტეში როგორც ცოცხალ ოქროს ხეს აღდგომისას – რომელიც იზრდება, იღებს კვირტებს და ყვავილდება ჩვენში, ჩვენთან ერთად, ჩვენი მეშვეობით და ჩვენგან როგორც სინათლის ნაყოფი (სულის ნაყოფი), რომელიც არის კეთილი თავისი ბუნებით, მართალი თავისი საშუალებით და ნამდვილი თავისი გამოხატულებით, რათა ღმერთი იყოს გამოხატული როგორც სინამდვილე ჩვენს ყოველდღიურ სვლაში – გამ. 25:31, 35; ეფეს. 5:8-9; გალ. 5:22-23; იოანე 12:36.
  - ზ. ვჭამოთ სიცოცხლის ხე, ანუ დავტკბეთ ქრისტეთი როგორც ჩვენი სასიცოცხლო შეწვევით, – აი რა უნდა იყოს უპირველესი საქმე ეკლესიურ ცხოვრებაში; ქრისტე როგორც სიცოცხლის ხე არის „კარგი საჭმელად“ (დაბ. 2:9), რათა ჩვენ ვჭამოთ ის ჩვენი ტკობისათვის და შევდგეთ მისით ღმერთის გამოხატულებისათვის (1:26; იოანე 6:57, 63):
    1. ეკლესიური ცხოვრების შემადგენლობა დამოკიდებულია ქრისტეთი ტკობაზე – რაც უფრო მეტად დავტკბებით მისით, უფრო მდიდარი იქნება ეს შემადგენლობა, მაგრამ იმისათვის, რომ დავტკბეთ ქრისტეთი, ჩვენთვის აუცილებელია გვიყვარდეს ის პირველი სიყვარულით.

2. თუ ჩვენ მივატოვებთ ჩვენს პირველ სიყვარულს უფლისადმი, ჩვენ გავუშვებთ ქრისტეთი ტკობას და დაგვარგავთ იესოს მოწმობას; შედეგად, ჩვენ მოგვშორდება სასანთლე – გამოცხ. 2:1-7.
3. გვიყვარდეს უფალი, დავტკბეთ უფლით და ვიყოთ მოწმობა უფლისა – ეს სამი რამ განუყოფელია ერთი მეორისაგან.

II. უფლის აღდგენა არის აღდგენა იმის, რომ გვიყვარდეს უფალი იესო პირველი სიყვარულით, საუკეთესო სიყვარულით, და ვჭამოთ უფალი იესო როგორც სიცოცხლის ხე ქრისტეს ორგანული სხეულის ასაშენებლად, ანუ ახალი იერუსალიმის როგორც ღმერთის მარადიული სახლმშენებლობის მიზნის ასაშენებლად – ეფეს. 4:15-16; გამოცხ. 22:14:

- ა. იმისათვის, რომ დავტკბეთ ქრისტეთი როგორც სიცოცხლის ხით, ჩვენ უნდა ყოველთვის ველაპარაკოთ მას: „უფალო იესო, მე მიყვარხარ შენ“; თუ ჩვენ გვექნება მგზნებარე სიყვარული უფალ იესოსადმი, მივცემთ მას პირველ ადგილს ყველაფერში, ჩვენ დავტკბებით ყველაფრით, რასაც ის წარმოადგენს – 2:4-5, 7; 1 კორ. 2:9.
- ბ. ვირწმუნოთ უფალში – ნიშნავს მივიღოთ ის როგორც სიცოცხლე, ხოლო გვიყვარდეს უფალი – ნიშნავს დავტკბეთ მისით როგორც სიცოცხლით, დავტკბეთ თვით პიროვნებით, რომელიც ჩვენ მივიღეთ; რწმენას გვაძლევს ჩვენ ღმერთი, რათა ჩვენ მივიღოთ ამ რწმენით ქრისტე როგორც ჩვენი სიცოცხლე; სიყვარული გამომდინარეობს ასეთი საოცარი რწმენიდან და ნებას გვაძლევს ჩვენ გამოვავლინოთ მთელი სიმდიდრე სამერთიანი ღმერთისა ქრისტეში როგორც ჩვენს სიცოცხლეში – 2 პეტ. 1:1; ებრ. 12:1-2ა; 2 კორ. 4:13; გალ. 5:6; იოანე 1:12-13; 21:15-17; კოლ. 3:4.
- გ. ის სიცოცხლე, რომელიც ჩვენ მივიღეთ უფალ იესოში რწმენისას, არის პიროვნება, და ერთადერთი გზა, რომ გამოვიყენოთ ეს პიროვნება და დავტკბეთ მისით – არის გვიყვარდეს ის პირველი სიყვარულით; ვინაიდან უფალი იესო როგორც ჩვენი სიცოცხლე არის პიროვნება, ჩვენ უნდა ახლებურად შევეხოთ მას, რათა დავტკბეთ მისი დღევანდელი თანდასწრებით სწორედ ამ წუთს და დღითი დღე – იოანე 11:25; 14:5-6; 1 ტიმ. 1:14; 2 კორ. 5:14-15; გამოცხ. 2:4-7; კოლ. 1:18ბ; რომ. 6:4; 7:6.
- დ. „მიუძღვენით თქვენი თავი იმას, რომ გიყვარდეთ უფალი. არავითარი სხვა გზა არ არის ასეთი ქმედითი, და არავითარი სხვა გზა არ არის ასეთი საიმედო, ასეთი მდიდარი და ასეთი სავსე ტკობით. უბრალოდ გიყვარდეთ ის. ნუ იზრუნებთ ნურაფერზე“ – „სიცოცხლე და აშენება, აღწერილი სოლომონის ქებათა ქების წიგნში“, გვ. 33.
- ე. როდესაც ჩვენ გვიყვარს ის, ის გამოაჩენს თავის თავს ჩვენთვის და ის და მამა მოვლენ ჩვენთან და დაიდებენ ჩვენთან თავის სავანეს (იოანე 14:21, 23); ამიტომ ჩვენ უნდა ვილოცოთ ასეთი ღოცვებით: „უფალო, მაჩვენე შენი სიყვარული და შემავიწროვე მე შენი სიყვარულით, რათა მე მიყვარდე შენ და გიცხოვრო შენ“; „უფალო, შემიწახე მე მთელი დროის განმავლობაში, რომ მიყვარდე შენ“; ჩვენ მუდმივად უნდა ვუთხრათ უფალს: „უფალო იესო, მე მიყვარხარ შენ; უფალო, შემიწახე შენს სიყვარულში! მიმიზიდე მე შენით!

მთელი დროის განმავლობაში შემიწახე მე შენს მოსიყვარულე და დღევანდელ თანდასწრებაში“.

- ვ. რაც უფრო მეტად გვეყვარება ის, უფრო მეტად გვექნება ჩვენ მისი თანდასწრება ჩვენს ურთიერთობაში მასთან; იმისათვის, რომ ჩვენ ვიყოთ უფალის აღდგენაში სიღრმისეულად, ჩვენ უნდა გვიყვარდეს უფალი იესო; თუ ჩვენ არ გვიყვარს ის, დადგა ჩვენი აღსასრული, რაც შეეხება მის აღდგენას – ქებ. ქ. 1:1-4; 1 კორ. 2:9; 16:22.
- ზ. ამაზე დაფუძნებით ჩვენ უნდა ვიმღეროთ და ვილოცოთ: „ო, ჩემო უფალო, მე ძალიან მიყვარხარ შენ, / არა ჩემი სიყვარულით. / მიყვარხარ შენ, მაგრამ მთელი სიყვარული შენია, / და მე მხოლოდ მისით ვცხოვრობ“ (ჰიმნი 399, 1-ლი კუპლეტი); „ჩვენ არ გვიყვარს იესო, / ჩვენს გულში არ არის მშვიდობა; / მხოლოდ შენ, უფალო, მიყვარხარ მე / ჩემს გულს გაძლევ შენ“ (ჰიმნი 400, 1-ლი კუპლეტი).